

afholdes af ethvert Amts Repartitionsfond, i hvilken Fond Kjøbstædernes Bidrag indbetales. Med Hensyn til de ikke grundforbedrede mindre Landeveie påaligger det, saaledes som nærmere bestemt i bemeldte Frds. § 27, ethvert Amts saavel Kjøbstæder som Landdistricter at bekoste den fornødne Istandsettelse og aarlige Vedligeholdelse af disse Veie, indtil der efterhaanden skrives til deres Grundforbedring. Af bemeldte Veie med tilhørende Broer og Steenflister har enhver af Amtets Kjøbstæder, som Commune, at beførge de over sammede Grund løbende Strækninger forsvaerlig i standfatte og vedligeholde. Hvad Landdistricternes Andeel angaaer skal Amtsrepartitionsfonden afholde de Udgifter, der medgaae til Broers og Steenflisters Vedligeholdelse og Istandsettelse. Den øvrige foresaldende Vedligeholdelse af Veiene skal beførge af Hartkornsbrugerne ved Arbejde in natura. Det er imidlertid i de fleste Amter vedtaget at lade dette Naturalarbejde udføre for Amtsrepartitionsfondens Regning.

Ved Dyrrettelsen af den i Udkastet omhandlede Amtskasse vil der indtræde den Forandring i de nu bestaaende Forhold, at Kjøbstæderne blive fritagne for Udgifterne ved den dem paahvilende Vedligeholdelse af de paa Byens Grund beliggende Strækninger af de ikke grundforbedrede mindre Landeveie, hvilke Udgifter ville falde Amtskassen tillast, hvorimod de ville komme til at deeltage efter deres Hartkorn i de Udgifter, som Amtsrepartitionsfonden nu ene bærer til de ikke grundforbedrede mindre Landeveie, hvilke Udgifter ligeledes skulle overtages af Amtskassen. Da det derhos i mange Tilfælde maa ansees stemmende med Billighed, at den samme Regel ogsaa gjøres anvendelig med Hensyn til saadanne Kjøbstadgader, som danne en Fortsættelse af mindre Landeveie, har man troet her udtryffeligt at burde udtale, at Saadant kan bestemmes af Amtsraadet med Indenrigsministeriets Samtykke.

Efter de i 1858 tilveiebragte Dplysninger udgjorde de mindre Landeveies hele Kængde c. 619 Mil 2100 Tv., deraf c. 440 Mil 1500 Tv. grundforbedrede og c. 179 Mil 600 Tv. ikke grundforbedrede.

Efter ovenangførte Frds. § 25 kan der til de mindre Landeveies første Anlæg eller Grundforbedring og fremtidige Vedligeholdelse ikke i noget Aar anvendes en større Sum, end at Udgifterne dertil, med Tillæg af hvad Amtets Hartkorn i samme Aar vil faae at udrede til Hovedlandeveiene, kunne dækkes ved et Bidrag af i det Høieste 1 Rd. 32 § pr. Tde. Ager og Engs Hartkorn, hvorhos det er bestemt, at Udgiften til de mindre Landeveies Grundforbedring ikke i noget Tilfælde maa overstige 72 § pr. Td. Ager og Engs Hartkorn. Bidraget, som herefter kan udskrives til de mindre Landeveie, har i de fleste Amter viist sig aldeles utilstrækkeligt, og Ministeriet har derfor aarlig approberet Udskrivningen af et høiere Bidrag. Under Sagttagelse af hvad der er foreskrevet i Udkastets § 12, vil den ovenangførte nugældende Indskrænkning i, hvad der maa udskrives til mindre Landeveie, blive ophævet.

b) Udgifterne til Sandflugtens Dæmpning. Ifølge Lov af 26de Marts 1852 § 2 skulle de $\frac{1}{4}$ af det Arbejde, som ufordres til Sandflugtens Dæmpning paa de Strækninger, der ere undergivne det Offentliges Bestyrelse, udføres for Betaling, hvoraf ifølge Lov af 4de Marts 1857 § 1 de $\frac{1}{10}$ afholdes af Statskassen, hvorimod de $\frac{9}{10}$ udredes af vedkommende Amtsrepartitionsfond og Amtets Kjøbstæder efter deres Hartkorn. Herhen høre ogsaa Omkostningerne ved Træplantning paa de i Lov af 29de December 1857 § 1 nævnte Sandflugtstrækninger, hvoraf ligeledes de $\frac{1}{10}$ uagtet det mindre Correcte i Lovens Udtryk, maa antages at skulle udredes paa samme Maade som de øvrige Udgifter i Anledning af Sandflugten.

c) De i Fr. 29de Juli 1846 § 25 omhandlede Omkostninger i Anledning af Reguleringen af de større Vandløb i Amtet skulle ligeledes afholdes af Amtsrepartitionsfonden med forholdsmæssig Deeltagelse af vedkommende Kæmnerkasser, saafremt Vandløbene gennemskjæres eller løbe langsmed Kjøbstadgrund, uden at det imidlertid nærmere er bestemt, efter hvilken Maalestok Fordelingen af Udgifterne skal finde Sted. Det synes imidlertid rettest, at disse Udgifter fordeles efter saadanne Forhold